

12 hores de música i folia a Valls

Ahir es van celebrar els '10 de les Decennals', deu concerts en una sola tarda | L'acte va formar part de les Decennals de Valls, la festa que se celebra cada 10 anys a la ciutat en commemoració de Mare de Déu de la Candela | Entre altres, hi van actuar Zoo, Buhos, Els Pets, Suu, Sau, Els Amics de les Arts o Joan Dausà

Carpa Vela Principal durant el concert dels '10 de les Decennals' | F. Toda - Solanellas / Fundació Decennals

La gent de Valls sembla ser molt tossuda, i enguany s'han proposat celebrar les Festes de les Decennals per damunt de qualsevol pandèmia. La commemoració, dedicada a la Mare de Déu de la Candela, se celebra durant deu dies cada deu anys des de 1791. La crisi sanitària de la covid va fer posposar la cita del 2021, per a traslladar-la a aquest 2022, en una edició denominada "2021+1".

A les anteriors Decennals, les del 2011, es va inaugurar un format de concert, els *10 de les Decennals*, per a agrupar en un sol dia una desena d'actuacions musicals amb una selecció del bo i millor de la música popular moderna del país. El concert del 2011 va comptar amb la participació de **Sisa, Els Pets, Gerard Quintana, Roger Mas, Els Amics de les Arts, Lax'n'Busto, Obrint Pas, Mishima, Mesclat** i els vallencs **Canya Verda**. Enguany calia com a mínim igualar el repte, i per això el cartell presentava les actuacions d'**Els Pets, Els Amics de les Arts, Suu, Joan Dausà, Maria Jacobs, Sau** -en substitució de darrera hora de **Manel-, Zoo, Miquel del Roig, Buhos i Itaca Band**.

Els Pets, de Decennal en Decennal

La banda de Constantí pot presumir de diverses coses; una d'elles és haver participat en les darreres quatre edicions de les Decennals (1991, 2001, 2011 i 2022). La banda liderada per **Lluís Gavalrà** van fer un concert acceleradíssim, on van incloure fins a quinze cançons que comprenien

les seves prop de quatre dècades de carrera. Van sonar cançons del seu iniciàtic *Calla i balla!* (Discmedi, 1991) com "Està plovent", "Tarragona m'esborrona" i "S'ha acabat" i d'altres de la seva darrera entrega discogràfica *Som* (RGB Suports, 2018) com "Wittgenstein" -amb la que van obrir el concert- i "La vida és molt avorrida sense el teu cos".

Menció especial mereix la versió springteeniana de "Pantalons curts i els genolls pelats" amb la participació de la ?llufa' **Annabel Gavalrà**. El concert va acabar a dalt de tot amb l'himne "Jo vull ser rei", un celebradíssim "Bon dia" i **Lluís Gavalrà** acomiadant-se "fins d'aquí a nou anys!".

Falín Càceres i Lluís Gavalrà (Els Pets). Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

Els Amics de Valls

Vint-i-quatre hores abans del seu concert, **Els Amics de les Arts** van fer pública l'alineació; una combinació de 10+1 èxits del seu repertori, amb l'amenaça creïble de convertir la Vela Principal Estrella Damm en un inmens karaoke. I així va ser. El grup ja va participar a les Decennals onze anys enrere, quan l'aleshores quartet era l'aposta de la programació per una banda relativament emergent, després de l'èxit de *Bed & Breakfast* (Discmedi, 2009). I així ho va voler subratllar **Joan Enric Barceló** quan en exclamar "Ja en portem dos!". Himnes com "Les coses", l'emotiva "Louisiana o els camps de cotó", "El seu gran hit", "El teu cos", la televisiva "No sé com t'ho fas" o una aclamadíssima "Jean-Luc" van encendre i fer ballar les 4.000 persones que omplien el recinte. Tal i com van anunciar en presentar "4-3-3", els **Amics** van ser ?fidels al seu estil'.

Joan Enric Barceló (Els Amics de les Arts). Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

Suu al natural

El públic més jove va poder gaudir amb l'actuació de **Suu**, l'artista més jove del cartell. Amb només 22 anys, dos discos a l'esquena -*Natural* (Halley Records, 2018) i *Ventura* (Halley Records, 2020)-, i in comptables col·laboracions, la barcelonina Susana Ventura és ja una artista consolidada. A Valls, **Suu** va fer gala d'un directe competent, i durant els 60 minuts de l'actuació va desplegar el seu repertori més popular -"Barcelona tropical", "Reinas", "Lligar no és lo teu", "Eres un temazo"-, a més d'acomiar-se d'alguns dels temes més antics com "Natural", per la propera sortida del seu nou disc. De la imminent entrega va avançar els ritmes ballables de "Nota de voz". El concert, el darrer de la gira, va servir per acomiar-se de tres membres de la banda de directe, entre els quals el guitarrista **Miquel Cubero**, amb qui va cantar "Algo de mí". Sí, va acabar amb "Tant de bo"; pa-pa-rà pa-pa-pà.

Suu. Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

Joan Dausà i el boulevard dels cors trencats

A les anteriors Decennals, l'any 2011, **Joan Dausà** anava passejant "Jo mai mai" pels escenaris. Deu anys més tard i amb 42 anys a les espatlles, **Dausà** -autoproclamat l'artista més romàntic de la nit- hi va presentar les cançons del seu darrer treball *Ho tenim tot* (Promo Arts Music, 2021). Arropat pels habituals **Florenci Ferrer** i **Juliane Heinemann** (guitarra i teclats), **Miquel Sospedra** (baix) i **Dídac Fernández** (bateria), **Dausà** va intercalar 'enquestes' amb el públic amb cançons de nova factura com "Caure no feia mal", "Omple de vida els pulmons" o "Buenos Aires" -interpretada a duet amb **Suu**-. Un inici de concert molt recollit, fins que va arribar el torn d'"Ho tenim tot", amb què el santfeliuenc va aconseguir fer aixecar els espectadors de les cadires. "El meu cos és teu" i "Una altra manera de viure" van fer que fos un miratge, trencat amb l'encomanadissa "Tot anirà bé" i un final de concert vibrant.

Joan Dausà.Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

L'oportunitat de Maria Jacobs

Amb un "què guai!", una emocionadíssima **Maria Jacobs** va descriure l'agraïment que per a ella suposava estar sobre l'escenari dels 10 de les Decennals. **Jacobs** -que cal pronunciar amb accent a la "a"- va defensar cançons del seu anterior treball *Invisible* (Música Global, 2019), així com algun avançament del seu nou disc que publicarà el proper mes d'abril. La vallenca va presentar un directe molt ben treballat, on va poder lluir la seva veu, ben rodejada per una competent banda bàsica de pop-rock, completada per teclats i secció de vents. La cantant va comptar fins i tot amb la col·laboració del cantant de **Koers**, **Kelly Isaiah**; i a més de temes propis, va versionar la popular "Don't You Worry Child" i "Believer" d'**Imagine Dragons**. Si bé en l'edició passada la quota vallenca dels 10 de les Decennals va ser **Canya Verda**, **Jacobs** va fer el possible per fer-se mereixedora per mèrits propis de l'oportunitat.

La vida sovint és plena de casualitats. Una d'elles és que **Maria Jacobs** neixés un 12 de febrer de 1999. Aquella mateixa nit moriria **Carles Sabater**, cantant de?

Maria Jacobs. Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

Sau. Junts de nou per segon cop

Fins ara, **Sau** -o era **Sau30**?- no havien actuat a les Decennals de Valls. Ho podrien haver fet en l'edició de 1991, però aleshores, la banda de **Pep Sala** i **Carles Sabater** -que acabava de publicar el cèlebre *Quina nit* (Picap, 1990) i es trobava al cim de l'èxit en ple *boom* del 'rock català', era en un concert a Madrid. Tres dècades més tard, el cantant **Jonathan Argüelles** ocupa la plaça de **Sabater** i **Sau30** -o era **Sau**?- publicarà aquest mateix mes de febrer el primer llarga durada amb cançons noves després d'*Amb la lluna a l'esquena* (Fanàtic, 1998).

"Màgic Whisky" va donar el tret de sortida a un concert només apte per a nostàlgics, amb poques concessions a res que no fossin clàssics de la banda. Un enorme *sing-along* amb l'únic objectiu de rememorar un so que, 30 anys i quatre Decennals enrere, va formar part de la banda sonora de tota una generació. Èxits com "No he nascut per militar", "Me'n torno a Sau", "Envia'm un àngel", "Si un dia he de tornar" o "Encara que siguin de bar" van sonar abans d'un catàrquic "Boig per tu" que va fer encendre tots els telèfons mòbils de la carpa, i va fer tornar boig l'equip de seguretat fent seure el públic a les cadires. La recta final amb "El tren de mitjanit", "Foc al cos" i "És inútil continuar" va ser senzillament efectiva. L'alineació de la banda va ser de luxe; a més de **Sala** i **Argüelles**, van actuar **Ramon Altimir** al teclats, **Josep Lluís Pérez** a la guitarra, **Quim 'Benítez'** Vilaplana a la bateria i **Pep Sánchez** al baix. Un 'onze' clàssic.

Jonathan Argüelles i Pep Sala (Sau). Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

El plat fort, la llepolia de Zoo

Després d'un any girant amb el seu darrer treball, *Llepolies* (Zoo Records, 2021), que ha fet mereixedora la banda del Premi Enderrock 2022 a millor artista, **Zoo** va optar per oferir un concert que acontentés als seguidors més nous, però sobretot als fans més fidels. En el potser massa breu interval d'una hora, que va començar amb "Avant", la banda de Gandia va fer un recorregut pels seus grans hits impertèrrits -que després de 8 anys i tres treballs d'estudi, ja en són uns quants-: "Vull" i "Estiu", de *Tempestes vénen del sud* (Propaganda pel Fet!, 2014) i "Correfoc", "El cap per avall", "Esbarzers", "Ventiladors" i "Impresentables" de *Raval* (Propaganda pel Fet!, 2017), entre altres. Tampoc van faltar, és clar, els temes més celebrats de l'últim disc, "Llepolies", "Serenio" o "Tobogan", acollides per un públic entregadíssim i amb ganes de festa que els va recompensar amb esreix. I Panxo va voler valorar positivament, i agrair especialment, la canalla que des de la pandèmia omplia els seus concerts, i els pares que els duïen per "adoctrinar-los en la bona doctrina", feia broma, fent referència al "*adoctrinar a los niños catalanes*".

Toni Sánchez 'Panxo' (Zoo). Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

L'autèntic karaoke de Miquel del Roig

Miquel del Roig és una aposta segura per mantenir les energies de la nit ben elevades, una fita que després del concert de **Zoo**, no podia assumir qualsevol. Potser el seu hiperactiu salt de cançó en cançó i d'estil a estil, dedicant poc més que una tornada a cadascuna de les peces que interpretava, es podia fer vertiginós, però l'extens repàs pels hits més estimats per tots, ho compensava. El d'ahir va ser un espectacle poc apte per generacions zeta en endavant, i especialment pensat per *millennials*, amb temes com "Saturday Night" -que gran part del públic va seguir amb una coreografia que reté la memòria muscular, com també va fer amb "No rompas más" o l'"Aserejé". El músic va recollir amb encert un repertori que anava de "L'Empordà" de **Sopa de Cabra**, al "Sweet Caroline" de **Neil Diamond** i el "Hey Jude" dels **Beatles** o el "Yo quiero bailar" d'unes ja oblidades **Sonia y Selena**, passant per "La macarena", "Corren" de **Gossos** i "Una lluna a l'aigua" de **Txarango**. També va incloure temes menys nostàlgics i d'allò més actuals, com l'èxit de **Ginestà** "L'Eva i la Jana", "Tusa" de **Karol G** i **Niki Minaj** i l'"Ay mamá", cançó amb què **Rigoberta Bandini** es va presentar al festival de Benidorm d'enguany. A més, no va oblidar de fer homenatge als companys de cartell, amb un "Jean-Luc" d'**Els Amics de les Arts**, "Tobogan" de **Zoo** o "Boig per tu" de **Sau**, entre altres.

Miquel del Roig. Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

La volcànica explosió de Buhos

Si hi ha alguna cosa en què **Buhos** és expert -i de fet, un camp on excel·leix- és fer de cada concert un espectacle festiu. I ahir la banda de Calafell va complir diligentment en aquest sentit, malgrat alguns problemes de so ocasionals. El grup va obrir el *show* ben amunt, per establir d'entrada el *mood* adequat de l'hora que se'ls presentava davant, amb un remix que incloïa fragments de tots els seus grans èxits. Hits que no van faltar en el repertori de la nit. Amb un tret de serpentes inicial, **Buhos** va anar lligant quasi sense descans alguns dels seus temes més longeus i emblemàtics, com "Birres" -*Gratis Hits* (autoeditat, 2010), "Barcelona s'il·lumina" de *Lluna plena* (Música Global Discogràfica, 2016) i "Nos vamos pa'l festi" i "Volcans" -*La gran vida* (Música Global, 2018)-; alguns dels èxits del seu darrer disc, *El dia de la victòria* (Música Global, 2020), com el senzill homònim o "Mil batalles", que va tancar l'espectacle; o l'últim *single* que ha publicat amb **En Tol Sarmiento**, "T'he trobat a faltar".

Buhos Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

La meta final, Itaca

El grup de Montcada i Reixac va tancar una jornada que no va destacar per la seva paritat. Tocar a les 3:15h de la matinada, després d'onze hores de concerts, va fer que la banda no pogués comptar amb la concurrència dels seus predecessors. No obstant això, **Itaca Band** va aplegar a autèntics fans al seu voltant, que van ballar i corejar a l'uníson temes com "Ahora y aquí", "Rompe tus promesas", "180", "La lengua de los pájaros", "Romper la rueda", la celebrada "Apropa't" i "Torna'm", a més de la traca final amb l'arxiconeguda "Temerario" o "Todas nuestras luchas".

Itaca Band Foto: Toda - Solanellas / Fundació Decennals

El cartell dels '10 de les Decennals' era, doncs, ben eclèctic, però lluny de ser un hàndicap, va convertir la tarda-nit en un mostrari dels grups més celebrats arreu de Catalunya. No era menys ambiciós el repte d'encabir 10 actuacions en 12 hores i un mateix escenari, però les Decennals de Valls van excel·lir en l'esforç organitzatiu i van poder enllaçar un concert amb l'altre sense demores. Una festa que, malgrat la pandèmia o els canvis de programació de darrer minut -la caiguda de l'actuació de **Manel**, substituïda per la de **Sau**-, va deixar el llistó ben alt per les Decennals de 2031.